Written by - ஜெனி டொலி (JENYDOLLY) -
Tuesday, 28 October 2014 03:46 - Last Updated Friday, 31 October 2014 00:08

-□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□ □□□□ □□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□.□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□,□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□.□□□□□□□ □□□□ □□□□ □□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□. -□□□□□ □□□□

அன்பாள்ள ஷோலமே, கிசாசை (இரானிய தண்டனைச் சட்டம்) நான் சந்திக்க வணேண்டிய நாள் இதுதான் என்று இப்போதுதான் அறிந்துகொண்டனே். என் வாழ்க்கைப் பூத்தகத்தின் கடசைி தாளை நான் அடைந்ததை நீ யமே என்னிடம் ஏன் சொல்லவில்லை என்று எனக்கு வதேனையாக இருக்கிறது. எனக்கு தரெிய வணேண்டும் என்று உனக்கு தோன்றவில்லையா? நீ சோகமாக இருப்பது எனக்கு அவமானமாக இருக்கிறது தரெியுமா? உன்னுடைய கையையும், அப்பாவின் கையையும் நான் மூத்தமிடும் வாய்ப்பை ஏன் நீ பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை? இந்த உலகம் என்னை 19 வருடம் வாழ அனுமதித்திருக்கிறது. அந்த தூர் இரவில் நான் தான் கொல்லப்பட்பிருக்க வணேண்டும். என் உடல் இந்த நகரத்தின் ஏதோ ஓரு ம□லையில் எறியப்பட்பிருந்திருக்கும். சில நாட்கள் கழித்து என் உடலை அடையாளம் காண உன்னை கரோனரின் அலுவலகத்துக்கு அழைத்துச் சனெ்றிருப்பார்கள். அப்போதுதான் நான் பலாத்காரம் சயெ்யப்பட்டதையும் நீ அறிந்திருப்பாய். என்னகை் கொன்றவனை என்றகை்கும்மே கண்டுபிடித்திருக்க முடியாது. அவர்களிடம் உள்ளது போன்ற சலெ்வமும், அதிகாரமும் நமக்கில்லையே. அதன் பிறகு அவமானத்தோடும். வலியோடும் உன் வாழ்வை நீ தொடர்ந்திருப்பாய். அப்பறம் சில ஆண்டுகளில் இந்த வலியினால் நீ இறந்து போயிருந்திருப்பாய். அத்தோடு எல்லாம் முடிந்திருக்கும்.

ஆயினும், சபிக்கப்பட்ட அந்த தாக்குதலால் கதை மாறிப்போனது. என் உடல் சாலையில் தூக்கியெறியப்படவில்லை மாறாக, எவின் சிறசை் சாலையின் தனிமை அறைகளிலும் இப்போது ஷாஹர் - ஈ- ரயேின் கல்லறை போன்ற சிறசை் சாலைகளிலும் எறியப்பட்பிருக்கிறது. ஆனால் விதிக்கு வழிவிட்டு, பூலம்பூவதை நிறுத்து. மரணம் வாழ்க்கையின் முடிவல்ல என்பதை நன்கு அறிந்தவள் நீ .

Written by - ஜெனி டொலி (JENYDOLLY) -
Tuesday, 28 October 2014 03:46 - Last Updated Friday, 31 October 2014 00:08

ஒவ்வொரு வரும் இந்த உலகத்திற்கு ஒரு அனுபவத்தை சம்பாதிக்கவும், ஒரு பாடத்தை பயிலவும் வருகிறார்கள். ஒவ்வொரு பிறப்பிலும் அவர்களுக்கு ஒரு பொறுப்பு கொடுக்கப்படுகிறது என்று நீ தான் எனக்கு சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறாய். சில நரேங்களில் ஒருவர் போராடவும் வேண்டும் என நான் கற்றுக் கொண்டேன். தள்ளு வண்டி ஓட்டுபவர் தன்னை ஒருவன் அடிப்பதை தடுத்தார் என்றும், ஆனாலும் அடித்தவன் தள்ளு வண்டி ஓட்டுபவரின் முகத்திலும் தலையிலும் தொடர்ந்து அடித்ததால் அவர் இறந்ததையும் க□றினாய். இறந்து போவோமென்றாலும் ஒரு விழுமியத்தை உருவாக்க தொடர்ந்து போராட வேண்டும் என்று நீ சொல்லியிருக்கிறாய்.

பள்ளிக்கு சலெல்லும் போது ஏதேனும் சண்டைகளோ, பூகார்களோ எழுந்தால் அதை கௌரவமாக கையாள வேண்டும் என்று நீ எங்களுக்கு சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறாய். நாங்கள் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதில் நீ எவ்வளவு அழுத்தம் கொடுப்பாய் என நினைவிருக்கிறதா? உன்னுடைய அனுபவம் தவறானது நான் கற்றுக் கொண்டவை எவையும், . இந்த நிகழ்வின் போது எனக்கு கை கொடுக்கவில்லை. நீ திமன்றத்தில் ஒரு கருணையற்ற கொலைகாரியாகவும், மனசாட்சியற்ற கூற்றவாளியாகவும் தான் நான் தெரிந்தேன். நான் ஒரு சொட்டு கண்ணீ ர் க□ட வடிக்கவில்லை. சட்டத்தை நம்பியதால் நான் அழுது பூலம்பவில்லை.

ஆனால், கூற்றம் பூரிந்தவளானாலும் எதையும் கண்டுகொள்ளாதவள் போல காட்சியளித்ததாக என் மீ து கூற்றம் சுமத்த பட்டது. நான் கொசுவுவகை க□ட கொன்றது கிடையாது. கரப்பான்ப□ச்சிகளை அதன் உணர்நீ ட்சிகளை பிடித்து வளியில் த□க்கியறிவனே் என்பது உனக்குத் தெரியும். ஆனால், இப்போது நான் திட்டமிட்டு கொலை பூரிந்தவள். நான் மற்ற உயிரினங்களிடம் காட்டிய பரிவு க□ட ஒரு பயைனபை் போல நான் நடந்து கொண்டதற்கான அடையாளமாக மாறிப்போனது. சம்பவம் நடந்த போது நான் நீ ளமான விரல் நகங்கள் கொண்டிருந்ததகை் க□டநீ திபதி கணக்கிலடெுத்துக் கொள்ளவில்லை.

நீ திபதிகளிடமிருந்து நீ தி கிடகை்கும் என்று எதிர்பார்த்தவர்களுக்குத் தான் எத்தனை நன்நம்பிக்கை. என்னுடைய கைகள் ஒரு விளையாட்டு வீ ராங்கனையின் கைகளை போன்றோ, குத்துச் சண்டை வீ ராங்கனையின் கைகளைபை் போன்றோ இறுக்கமாக இல்லை என்பதைபை் பற்றி அவர் எந்த களே் வியும் எழுப்பவில்லை. எந்த நாட்டின் மீ தான அன்பை நீ என்னுள் விதைத்தாயோ அந்த நாடு நான் தவேையென்று நினைகை்கவில்லை. விசாரிப்பவர்களின் சித்திரவதைகை்கு நான் அலறியபோதும், தகாத வார்த்தைகளை நான் சவெியூற்ற போதும் யாரும் என்னை ஆதரிக்கவில்லை. என் அழகின் கடசை க□றையும் நான் உதிர்த்த போது, என் தலமைுயை மொட்டையடித்த போது, எனக்கு 11 நாட்கள் தனிச்சிறை வாசம் என்ற பரிசு கிடைத்தது.,

அன்பூள்ள ஷோலே, இப்போது நீ கடேபவயை மூன்னிட்டு அழாதே. காவல்தூறை

Written by - ஜெனி டொலி (JENYDOLLY) -
Tuesday, 28 October 2014 03:46 - Last Updated Friday, 31 October 2014 00:08

அலுவலகத்தில் முதல் நாள் விசாரணையின் போது திருமணமாகாத விசாரணை அதிகாரி ஒருவர் கைகளில் நகங்கள் வதைத்திருந்ததற்காக என்னை அடித்தார். இந்த காலத்தில் அழகு வரவேற்கப்படுவதில்லை என்பதை நான் புரிந்து கொண்டேன். தோற்றத்தின் அழகு, எண்ணங்களின் அழகு, ஆசைகளின் அழகு, அழகான கையெழுத்து, கண்களின், குறிக்கோளின் அழகு, குரலின் அழகு என எதுவும் இந்த காலத்தில் விரும்பப்படுவதில்லை.

என் அன்பு அம்மாவே, என் கருத்தாக்கம் மாறியிருக்கிறது. அதற்கு நீ பொறுப்பில்லை. என் வார்த்தைகள் மூற்றுப்பறொமல் நீ ண்டு கொண்டே இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் வேறொருவரிடம் கொடுத்துள்ளேன். உனக்குத் தெரியாமல், நீ அருகில் இல்லாமல் நான் கொல்லப்பட்ட பிறகு இவ்வார்த்தைகள் உன்னை வந்து சேரும். என் நினைவாக நிறயை கையெழுத்து பிரதிகளையும் உனக்காக விட்டுச் சென்றுள்ளேன்.

என்றாலும், என் இறப்புக்கு முன்னால் உன்னிடம் இருந்து எனக்கு உதவி தேவைப்படுகிறது. உன் மூழு முயற்சியையும் போட்டு, இயன்ற எல்லா வழிகளையும் பின்பற்றி எனக்கு நீ இதை செய்து தர வேண்டும். சொல்லப்போனால் உன்னிடமிருந்தும், இந்த நாட்டிடமிருந்தும், இந்த உலகத்திடமிருந்தும் நான் கேட்பது இது மட்டும் தான். இதைச் செய்து முடிக்க உனக்கு நேரம் தேவைப்படும் என்பதை நான் அறிவேன். அதனால் தான் என் உயிலின் ஒரு பாதியை உனக்கு முன்னமே சொல்கிறேன். தயவு செய்து அழாமல் களே். என் சார்பாக நீ திமன்றத்தில் நீ இதைச் சொல்ல வேண்டும். சிறசை சாலகைக்குள்ளிருந்து இப்படி ஒரு கடிதத்தை எழுதி அதற்கு சம்மதம் பறெ முடியாது. தலைமைக் காவல் அதிகாரி இதற்கு ஒப்புதலும் தர மாட்டார். அதனால், என்னை முன்னிட்டு நீ இன்னொரு முறை சிரமப்பட வேண்டும். என்னதை தடுக்கிலிருந்து காப்பாற்ற நீ யாரிடமும் கஞ்சக் கூடாது என்று நான் சொல்லியிருந்தாலும் நான் கேட்கப்போகும் இந்த விஷயத்திற்காக நீ யாரிடம் சென்று கஞ்சினாலும் நான் எதுவும் சொல்லமாட்டேன்.

இரக்கம் நிறைந்த என் அம்மாவே, அன்பு ஷோலே, என் வாழ்க்கையை நசேிப்பது போல நான் நசேிக்கும் இன்னொரு உயிரே! மண்ணுக்குள் மக்கிப் போக எனக்கு விருப்பமில்லை. என் கண்களும், பிஞ்சு இதயமும் தூசியாகிப் போவதை நான் விரும்பவில்லை. என்னதை தூக்கிலிட்ட அடுத்த கணமே என் இதயம், சிறுநீ ரகம், கண், எலும்புகள் என மாற்று அறுவை சிகிச்சைக்கு எதலெல்லாம் பயன்படுமோ அவை அனதைத்தையும் என் உடலில் இருந்து உடனடியாக எடுத்து தேவைப்படுபவருக்கு பரிசாக தந்து விட வேண்டும் என்று கஞ்சிக் களே். என் உடல் உறுப்புகளைப் பறெுபவர்களுக்கு என் பயெர் தரெிய வேண்டாம், எனக்காக அவர்கள் பூங்கொத்து வாங்கி வைக்க வேண்டாம், எனக்காக பிரார்தனை கூட செய்ய வேண்டாம். எனக்காக ஒரு கல்லறை அமைக்கபட்டு அதில் நீ வந்து அழுது புலம்ப வேண்டாம். எனக்காக நீ கருப்பு உடை அணிய வேண்டாம். என்னுடையை சிரமமான நாட்களை மறக்க முயற்சி செய். காற்றிடம் என்னைக் கொடுத்து எடுத்துப் போகச் சொல்.

Written by - ஜெனி டொலி (JENYDOLLY) -
Tuesday, 28 October 2014 03:46 - Last Updated Friday, 31 October 2014 00:08

இந்த உலகம் நம்மை விரும்பவில்லை. என் விதியை அது விரும்பவில்லை. அதற்கு அடிபணிந்து இன்று நான் மரணத்தை தழுவுகிறேன். ஏனென்றால் கடவுளின் மௌனங்களில் நான் இந்த காவல்துறை கண்காளிப்பாளர்களின் மீ து கூற்றம் சுமத்துவேன். கண்காணிப்பாளர் ஷாம்ல மீ து கூற்றம் சுமத்துவேன். நீ திபதியின் மீ து கூற்றம் சுமத்துவேன். நான் விழித்திருந்த பேதே என்னை அடித்துத் துன்புறுத்திய, என் மீ து கொடுமைகளை கட்டவிழ்த்த இந்த நாட்டின் உச்சநீ திமன்ற நீ திபதிகள் மீ து கூற்றம் சுமத்துவேன். நம்மை படைத்தவனின் மௌனங்களில் நான் டாக்டர் ஃபார்வந்தியின் மீ து கூற்றம் சுமத்துவேன். காசீ ம் ஷபானி உட்பட, தங்கள் அறியாமையாலும், பொய்களாலும் எனக்கு தவறிழைத்த என் உரிமைகளை நசுக்கிய, உண்மை சில நரேங்களில் மாறுபடும் என்பதை கண்டுகொள்ளாமல் இருந்த அனைவரின் மீ தும் கூற்றம் சுமத்துவேன்.

மனெ்மையான இதயத்தைக் கொண்ட அன்பு ஷோலே, அந்த உலகத்தில் நாம் தான் கூற்றம் சுமத்துபவர்கள். மற்றவர்கள் கூற்றம் சுமத்தப்பட்டவர்கள். கடவுளுடையை சித்தம் என்னவென்று பார்ப்போம். நான் சாகும் நொடி வரை உன்னைக் கட்டிக் கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்பினேன். உன்னை அதிகம் விரும்புகிறேன்.

ரஹோனே

நன்றி: http://jenydolly.wordpress.com